

kristityn foorumi

Jumalan kokeminen vai Jumalan tunteminen?

Amerikkalainen - siellä aika hyvin tunnettu reformoidun baptistiliikkeen¹ teologi ja kirjailija James R White kirjoitti vuonna 2006 kirjan : Pulpit Crimes. The Criminal Mishandling of Gods Word (voitaisiin suomentaa: Rikokset saarnatuolissa: Jumalan sanan rikollinen väärinkäyttäminen).

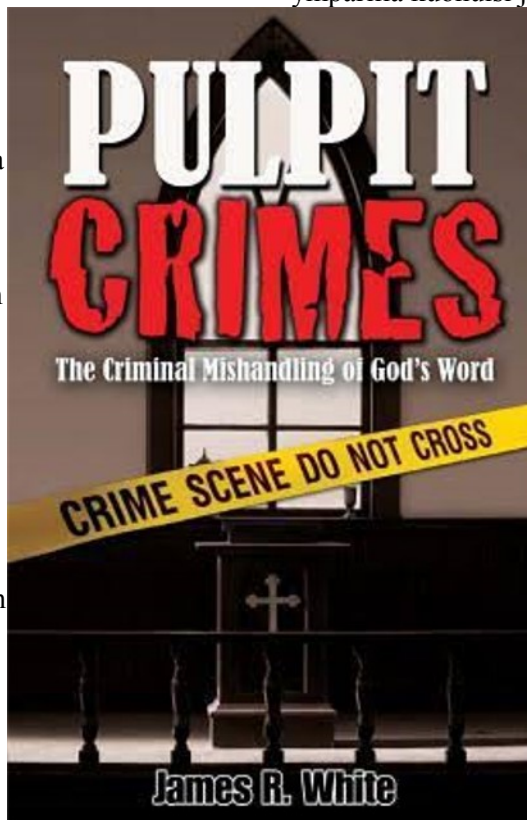
Hänen mukaansa keskivertoseurakunnassa, sen opetuksessa, saarnassa, syyllistytään joka viikko rikoksiin. Tällä hän tarkoittaa ja haluaa kiinnittää huomion siihen, kuinka huonosti Jumalan sanaa opetetaan ja saarnataan tänä aikana. Jos näin on Amerikassa, onko meillä asiat sen paremmin? Ehkä on enää vähemmän niitä julistajia, jotka omassa pienuuden tunnossaan kääntyvät Herran puoleen anoen viisautta ja armoa pysyä Hänen ilmoituksessaan, eli Raamatun sanassa. Ehkä on aina enemmän niitä, joiden käsitys omasta asemastaan on olla suuri Jumalan edessä eikä niinkään välittää Raamatun ilmoitusta vaan - kuten he väittävät – uutta, ohi sanan Jumalalta saatua puhetta tai kokemusta.

KOKEMUKSET VAI TUNTEMINEN

Otsikolla ei tarkoiteta etteikö Jumalan tuntemiseen liittyisi myös kokemus Jumalasta. Kun ihminen saa armon uskoa Jumalaan Raamatun sanan kautta, hän kokee sisimmässään erityisiä tuntemuksia. Hän

¹Myös tunnettu englantilainen saarnaaja Charles Spurgeon (1834-92) luetaan samaan kristilliseen uskonsuuntaan

kokee itsensä syntiseksi ja tarvitsevansa Jumalan armoa, jonka saamme omistaa Kristuksen kautta. Tämä kokemus menee syvemmälle sielullista tunnemaailmaa ja on erityisesti hengessä koettava tunne ja ymmärrykseen liittyvä vakaumus, ikäänkuin luja kalliopohja jolla seistä, vaikka maailma ympärillä kuohuisi ja sortuisi.

2Sam.22:32 kuvaa tätä: ”Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra, ja kuka muu on pelastuksen kallio paitsi meidän Jumalamme?”

Psalmissa 73:26 kokemus kuvataan: ”Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti.”

1Kor.10:4 Herran apostoli muistuttaa Israelin kansan vaelluksesta: ”...ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.”

Otsikko voisi kuulua myös: Jumala -kokemukset vai Jumalan tunteminen? Tai myös: Tunne Jumalasta vai Jumalan tunteminen?

Aikamme karismaattinen

kristillisuus – joka monin muodoin on levinnyt laajalle eri kirkkokuntiin ja kristillisiin liikkeisiin - on paljolti puhetta erilaisista kokemuksista ja tuntemuksista, joiden sanotaan olevan Jumalan läsnäolon ilmausta. Karismaattisen liikkeen johtajat puhuvat ja kirjoittavat kuinka taivas on tullut tai ainakin tulossa heidän toimiansa kautta maan päälle. Puhutaan paljon Jumalan kunnian ja kirkkauden kokemisesta heidän johtamissaan tilaisuuksissa.

Esim. suomalainen Missiomaailma mainostaa nyt karismaattisen liikkeen julistajan Guillermo Maldonadon² (joka oli pääpuhujana Missiomaailman Nouse Suomi -tilaisuudessa toukokuussa 2017) kirjaa nimeltä ”Jumalan Kirkkaus”-koe yliluonnollinen kohtaaminen Hänen läsnäolossaan”.

Näiden julistajien esiintymisissä lavashowta ja temppuilla sanotaan yliluonnolliseksi ja voimaksi. Voi kysyä, miksi monet taikurit, illusionistit ja hypnotisoijat saavat psykologisilla tekniikoilla aikaan samoja ilmiöitä. Voidaan myös kysyä miksi hindulaisuudessa heidän gurunsa tuottavat omissa kokouksissaan samaa – usein vielä vaikuttavammin? Em. Maldonado kertoo (2013): ”Jumala kutsui minut 20 vuotta sitten ilmestyen minulle. Kun rukoilin, Jumalan läsnäolo täytti huoneen... Kuulin hänen äänensä sanovan: Olen kutsunut sinut välittämään minun yliluonnollisen voimani tälle sukupolvelle... n. 27 000 ihmistä pelastuu Latinalaisessa Amerikassa joka päivä³ ja suurin vaikuttaja on yliluonnollisuus... elämme sen sukupolven aikaa jossa nuoret sanovat: Näytä minulle Jumala...⁴”

²Maldonado on yksi NAR -liikkeen (New Apostolic Reformation, Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus) ”apostoli”. Hän on myös menestysteologian ja uskon sana -opin kannattaja

<http://pulpitandpen.org/2017/05/22/false-teacher-of-the-day-5-guillermo-maldonado/>

³Tarkoittaisi miltei 10 milj. ihmistä vuodessa – jos lasketaan vuodesta 2013 tähän saakka se olisi n 40 milj pelastunutta (esim. Bolivia, Chile ja Ecuador yhteensä, niiden yht.lask.väkiluku on koko lailla tuo - tai Argentiina)

⁴ Guillermo Maldonado haastattelu Publisher's Weekly 22.5.2013 <https://www.publishersweekly.com/pw/by->

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

Eräs toinen karismaattinen profeetta kertoo: ”Herra sanoi (minulle): Tulen pian lähettämään räjähtävän voimani josta kuullaan ympäri maailman ja joka tuo pelastuksen jokaiselle joka uskoo: ensin juutalaiselle sitten pakanalle...⁵”

Yleiskarismaattinen opetus puhuu paljon ”voimasta” mutta ei keskity Kristuksen evankeliumiin Jumalan

voimana. Opettaako Raamattu, että ”yliluonnollisuus” ja luonnollisen ihmisen kiinnostus yliluonnollista kohtaan on uskoontulon voimatekijä? Raamattuhan päinvastoin varoittaa sellaisesta pyrkimyksestä. Mikä ihmeen voima on vasta nyt tuomassa pelastusta juutalaisille ja pakanoille? Jumalan voimahan on jo tullut ja se on ilmoitettu. Jumalan voima on

evankeliumi, Sana Kristuksesta: synnin sovituksesta ristillä ja Hänen ylösnousemisestaan⁶. **”Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa”**, Matt.22:29. Se on voima jonka kautta meillä on tulevaisuus ja iankaikkinen elämä Jumalan yhteydessä, Hänen todellisina lapsinaan.

Miksi herra Maldonado ei osoita selvästi Kristusta vastauksena ”näytä minulle Jumala” vaatimuksiin vaan esittää omaa showta? Raamattuhan sanoo, että **”Jumala oli Kristuksessa...”**, 2Kor.5:19. Älkäämme olko niitä joille Herra sanoo samoin kuin aikansa eräille fariseuksille, jotka väittivät tuntevansa Jumalan: **”Te ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni”**, Joh.8:19. 2.Kor.2:17 apostoli puhuu meidänkin ajallemme mainitessaan monien ”myyskentelevän Jumalan sanaa” ja 2Piet.1:16

topic/industry-news/religion/article/57352-pw-talks-with-guillermo-maldonado-experiencing-god-in-the-now.html

⁵ Charisma -lehti 19.7.2017, ”profeetta” Bill Yount – mukana Aglow International -liikkeessä

⁶ Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsellekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle Room.1:16... Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima 1Kor.1:18... mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkoopa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisus 1Kor.1:24

viitataan taas niihin, jotka kietovat kuulijansa ”viekkasti sommiteltuihin taruihin”. Älkäämme uskoko sellaisia julistajia, älkäämme olko osana sellaista ”kristillisyyttä” joka puhuu Jumalasta, Kristuksesta ja Pyhästä Hengestä mutta itseasiassa vain myy viekkasti sommiteltuja taruja omaksi edukseen! Elämme tällaisessa ajassa.

Vastauksena tähän yliluonnollisuusbuumiin voimme lukea Raamatusta vaikkapa Room.10:6-10 ”**Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä **sydämen uskolla** tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.**” Mihin tässä myös viitataan on: Älä etsi Jumalaa näyistä, ilmestyksistä, kokemuksista, hurjista väittämistä, jonkun oman tunne-elämyksen pohjalta vaan Jumalan Sanasta, Raamatun ilmoituksesta, joka sitten **uskon kautta tulee sydämeen**. Raamatussa sydän viittaa mieleen, ajatukseen, ymmärrykseen sekä positiivisessa että negatiivisessa mielessä asiayhteydestä riippuen.

SANA

Monelle nykyisen ajan kristitylle Sana ja Kristus eivät itseasiassa merkitse samaa asiaa. Kristusta ei opita enää tuntemaan niinkään Sanasta, Sanaa oppimalla vaan tuntemusten kautta. On monia sananopettajiksi ryhtyneitä joilla itsellään ei ole riittävää sanantuntemusta vaan jokin ”kokemus”, tuntemus, väittäjä, joka kuulostaa raamatulliselta mutta jonka perusta ei ole raamatullinen. Mm. Luukas 10:27 teroittaa ymmärryksen merkitystä Jumalan tuntemisessa kehottaessaan ”**rakasta Herraa... kaikesta mielestäsi...**”. Kr. sana⁷ liittyen mieleen viittaa tässä syvälliseen ymmärrykseen, ei johonkin kokemukseen eikä tunteeseen. 1.Joh.5:20 sanoo: ”**Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen...**” Voisimme lukea monia vastaavia raamatunkohtia. Meillä pitää olla tieto Jumalasta jotta voimme tuntea Hänet siten kuin Hän ilmoittaa itsensä meille. Vain tältä pohjalta voimme myös kokea Jumalan aidosti. Mutta mistä tuo tieto otetaan? Uskotaanko, että Raamattu yksin on

turvallinen ja varma tieto vai lisätäänkö siihen monenlaista muuta, eri ihmisten kautta saatavaa ilmoitusta?

Luin äskettäin erään eurooppalaisen (katolilaisen) karismaattisen johtajan kirjoitusta, jossa hän kirjoittaa messiaanisten juutalaisten ja koko karismaattisen liikkeen yhteyksistä⁸. (Sivuasiana mainittakoon, että messiaaniset juutalaiset Israelissa saavat eniten tukea Amerikasta ja karismaattinen liike on vaikuttamassa vahvasti myös heidän keskuudessaan). Kirjoittaja sanoo karismaattiseen liikkeeseen kuuluvien rakastavan Kirjoituksia, siis Raamattua. Siitä merkinä hän mainitsee, kun nämä kulkevat Raamatut mukanaan – ilmeisesti tarkoittaen kokoustilaisuuksia. Hän on aivan vakavissaan painottaessaan, kuinka näin ilmenevä rakkaus Raamatun sanaan on saanut heidät kokemaan Pyhän Hengen. Edelleen: kuinka tämä henki avaa heille Raamatun ilmoitusta myös niiltä osin mitä muu osa (joka siis ei kuulu karismaattiseen liikkeeseen) Kristuksen ruumista hylkii tai on unohtanut.

Tämän johtajan kirjoituksessa paljastuu tärkeä seikka, jonka monet toki ovat tiedostaneet jo ennenkin. Hän nimittäin mainitsee ikään kuin sivuasiana, että karismaattiset kristityt eivät aina rakasta raamatuntutkimista⁹. Hän ei korosta sitä negatiivisena asiana. Kysyn: eikö tässä ole suuri ristiriita kun sanotaan, että rakastetaan Raamattua

⁸Uskonpuhdistuksen juhluvuotena on hyvä muistuttaa, että karismaattinen kristillisyyttä ei juurikaan erottele protestanttista kristillisyyttä katolilaisuudesta vaan päinvastoin edistää protestanttista luopumusta kohti katolista kirkkoa

⁹Katolilainen karismaatikko ja pappi Peter Hocken, The Relationship between the Messianic Jewish movement and the Charismatic movement : ...The love of the Scriptures – though not always the love of serious study – has also marked the charismatic movement. Charismatic Christians regularly carry their Bibles with them. This love of the Scriptures and the experience of the Holy Spirit opening up the meaning of the Word has helped charismatic Christians... They are generally more open than other Christians to the Holy Spirit opening up neglected or forgotten aspects of the biblical revelation ...

⁷ [diávota](#) dianioia

mutta ei rakasteta sen tutkimista eli tuntemista? Eikö ole suuri ristiriita, kun puhutaan Pyhän Hengen avaamista totuuksista ja Pyhän Hengen kokemisesta mutta ei välitetä tuntea mitä Jumala Pyhän Henkensä kautta ilmoittaa Sanassaan? Ei edes sitä, mistä Raamatun mukaan tunnistamme oikean Pyhän Hengen. Tulemmeko tuntemaan Jumalan jonkun hengen kautta, joka ikäänkuin tulee Sanan ulkopuolelta - vai puhuuko Jumala Pyhän Henkensä välityksellä nimenomaan Sanansa, Raamatun välityksellä?

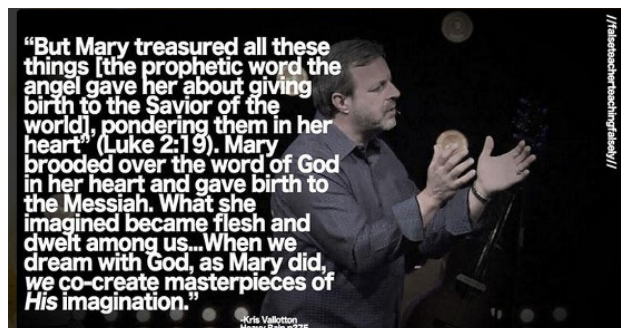
Onko Jumalan tunteminen Hänen Sanansa tuntemista? Tätä vastaan karismaattinen kristillisyyden puhuu mainitessaan esim., että Jumala on suurempi kuin Sanansa¹⁰. Sen mukaan Sanaan pitäytyvä kristillisyyden on Jumalan vangitsemista ja Hänen rajoittamistaan, jolloin Hän ei voi tai halua toimia vapaasti seurakuntansa keskellä. Jumalan Pyhän Hengen toimintaa ei pitäisi arvioida Sanan valossa ja näin rajoittaa. Kristityn pitää kytkeä ymmärryksensä pois päältä ja lopettaa arviointi ja tutkiminen. Pitää vain ottaa vastaan sielun ja ruumiin tuntemusten kautta koettava kokemus Jumalasta. Tällainen jumalakäsitys ei ole raamatullinen. Ei Jumala ole riippuvainen luodusta eikä luotu kykene Hänen toimiaan rajoittamaan. Sellainen käsitys on mielettömyyttä, ei Pyhän Hengen ilmoitusta ja ohjausta.

Toki Jumala on suurempi kuin kirjoitettu Sana. Jumalassa on paljon enemmän kuin mitä meille Sanassa ilmoitetaan. Jumala voi ilmoittaa vain vähän itsestään, koska me emme käsittäisi enempää. Meille

¹⁰Tai että Jumala on suurempi kuin raamatulliset oppikäsitykset – siksi eri tavoin ajattelevien kristittyjen tulisi ”olla yhtä”, kuten esim karismaattisessa liikkeessä katolilaiset ja protestantit joita yhdistää sama ”kokemus” mutta ei sama raamatunkäsitys! Tätä väärää raamatunkäsitystä edustavat lukuisat Suomessakin (mm. TV7 kautta) tunnetut karismaattisen liikkeen julistajat kuten esim Kris Vallotton (Bethel Churchin supernatural ministry -toiminnan yksi perustaja). Hän mm. sanoo: ”...voit tuntea Kirjan mutta et tunne Jumalaa...”.

<https://www.youtube.com/watch?v=pMinaD5SrZ8> Tämä on perustavaa laatua oleva väärä ilmoitus Sanan luonteesta, turhaa sanoilla pelaamista. Aito kristillinen käsitys on, että Jumalan voi tuntea vain tuntemalla Raamatun ilmoituksen, jonka Pyhä Henki tekee meille eläväksi. Siten Raamatun tunteminen ilman uskoa (johon Vallotton ilmeisesti viittaa) ei lainkaan ole Raamatun tuntemista Sanan ilmoittamassa tarkoituksessa. Esim. Saatana tuntee Raamatun ulkonaisesti hyvin tarkasti mutta koska hän ei tunne/halua tuntea Jumalaa alistumalla Jumalan Kaikkivallan alaiseksi, hän ei itseasiassa tunne Sanaakaan. Kristillinen Sanan tuntemus tarkoittaa aina Sanan ”sisäistä” tuntemista, jonka mahdollistaa Jumalan Pyhä Henki meissä. Vallotton ei kuitenkaan esitä asiaa näin vaan hänen tarkoituksensa on perustella, että Jumalan tuntemiseen tarvitaan Sana+kokemus Jumalasta, eli Sanan ilmoitus yksin ei olekaan riittävä näille ”yliluonnollisuudesta” opettaville

ilmoitetaan se mitä Jumala haluaa meidän tietävän Hänestä. Sanassa on kaikki mitä me ihmiset kykenemme omaksumaan Jumalasta. Koska Jumala ilmoittaa itsensä Sanassaan – kirjoitetun Sanan ja lihaksi tulleen Sanan eli Kristuksen kautta, Hän ei avaa meille muita teitä tykönsä.

Esimerkki Kris Vallottonin opetuksesta – (ks. alaviite nro 10) : ”...Luuk.2:19. Maria hautoi mielessään ja sydämessään Jumalan sanaa ja synnytti Messiaan. Se mitä hän mielessään kuvitteli tuli lihaksi ja asui keskelemme... Kun me uneksimme Jumalan kanssa, kuten Maria teki, me myös luomme Hänen mielikuvituksensa mukaisia mestariteoksia...”

SALATTU JUMALA

Sanan kautta me opimme tuntemaan äärettömän ja kaikkivaltiaan maailmankaikkeuden Luojan, joka kuitenkin on meiltä enimmiltään salattu. Ihmisen ymmärrys ja ihmisen kieli ei riitä kuvaamaan täydellistä Jumalaa. Job sanoo:

9:11 ”Katso, hän käy ohitseni, enkä minä häntä näe; hän liittää ohii, enkä minä häntä huomaa.”

23:9 ”jos hän pohjoisessa toimii, en häntä erota, jos hän kääntyy etelään, en häntä näe.”

5Moos.4:15 Mooses puhuu kansalle: ”Ottakaa siis itsestänne tarkka vaari - sillä te ette sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, nähneet hänestä minkäänkaltaista muotoa.”

Luemme VT:sta Jumalan miehistä, kuten vaikkapa Mooses, Job ja Elia joille Jumala ilmestyi ja puhui erityisellä tavalla. Mutta heillekin Jumala pysyi salattuna, selittämättömänä. 1Kun.19:11-13 kertoo Elian kokemuksesta, kun hän kasvonsa peittäen asettuu Herran eteen. Herra sanoi jo Moosekselle 2Moos.33:20: ”Sinä et voi nähdä minun kasvojani; sillä ei kukaan, joka näkee minut, jää eloon”. Tällä kuvataan Jumalan täydellisyyttä ja kirkkautta jonka edessä syntinen ihminen, ihmiskunta ja maailma ei kestä.

Kuinka vastakkaista ja vastenmielistä tällä raamatulliselle totuudelle on monen karismaattisen vaikuttajan väite taivaskäynnistään ja Jumalan näkemisestä, kohtaamisesta! Siitäkin huolimatta, että

Jeesus sanoo Joh.1:18: ”Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.” Myös 1Joh.4:12.

Emme ole nähneet Jumalaa mutta Hän on ilmoittanut itsensä meille. Eikö meidän tulisikin pitää kaksin käsin ja vakavasti kiinni Hänen omasta ilmoituksestaan, kunnioittaa ja tutkia sitä hyläten se, mikä ei ole Sanan mukaista Jumalan tuntemista.

Otan tähän katkelman Lutherin tekstistä (samalla reformaation merkkivuoden kunniaksi) ¹¹ ”Sellaiset ajatukset nimittäin, joilla nuuskitaan jotakin, joka on ylempänä, yli ja ulkopuolella Jumalan ilmoituksen, ovat suorastaan Perkeleestä. Niillä ei saada sen enempiä aikaa kuin että syöksemme itseme tuhoon, ne kun ottavat tutkimisen kohteeksi asian, joka on tutkimaton, nimittäin Jumalan... Pitäköön sen sijaan Jumala ennemminkin päätöksensä ja salaisuutensa peitossa. Ei meillä ole mitään aihetta ponnistella siihen, että ne tulisivat meille julkisiksi. Pyysihän Mooseskin, että Jumala näyttäisi hänelle kasvonsa. Mutta Jumala vastasi: Sinä näet minun selkäpuoleni, mutta minun kasvojani et voi nähdä (2Ms. 33:23). Onhan jo tuo uteliaisuuskin itse perisynti, johon tunnemme vetoa valmistellaksemme itsellemme tietä Jumalan luokse luontomme mukaisella pohdiskelulla. Se on kuitenkin suunnaton synty ja jo yrityskin on hyödytön ja turha. Sanoohan Kristus: Ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani (Joh. 14:6)... Jumala on näkymätön, etkä sinä voi häntä tehdä näkyväksi. Vielä Jumala on ankarasti kieltänyt yritykset tavoitella Jumalan olemusta.

Niinpä Kristus sanoo apostoleille Apostolien tekojen 1. luvussa näiden kysyessä: ”Tälläkö ajalla Jumalan valtakunta jälleen rakennetaan”? - ”Ei ole teidän asianne tietää aikoja” (Apt.1:7). Salli minun olla kätkeytyneenä siinä, missä en ole itseäni sinulle ilmoittanut, tai olet itse syynä omaan tuhoosi. Näinhän Adam lankesi kauhealla tavalla. Hän ryhtyi ottamaan selkoa Jumalan valtasuuruudesta ja sen kirkkaus koitui hänelle tuhoksi. Heti alusta alkaen Jumala jo tahtoi olla tätä uteliaisuutta vastaan. Näin hän on esittänyt tahtonsa ja tarkoituksensa: Minä kyllä tuon sinulle tarkoin julki ennaltatietämykseni ja ennaltamääräämykseni, mutta en käytä siihen järjenmukaisen ja lihallisen viisauden tietä, niin kuin sinä sinä kuvittelet. Minä teen näin: ... Minä tulen lihaan eli lähetän Poikani, ja hän kuolee sinun syntiesi sovituksesi ja nousee kuolleista... Katso, tämä on Poikani; kuule häntä (Matt.17:5). Katso häntä, kun hän makaa seimessä,

aitinsä helmassa, ristillä riippumassa. Huomaa, mitä hän tekee, mitä puhuu. Siinä varmasti havaitset minut. ...”

Vaikka ihminen ei näe Jumalaa, Jumala näkee kaiken. Jer.23.24 mainitsee ”Saattaako joku niin piiloon piiloutua, etten minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö minä täytä taivasta ja maata? sanoo Herra.” Jeesuksen mukaan Jumala näkee ja tuntee meidän pienintä piirtoa myöten. Hän mainitsee siitä siihen aikaan sopivalla tavalla Matt.10:30: ”Ovatpa teidän päännne hiuksetkin kaikki luetut.” Nykyisin voisimme sanoa, että Jumala tuntee meidät aineen pienintä osaa eli molekyyliä myöten. Ja vielä sitäkin tarkemmin, täydellisesti. Jumala täyttää taivaan ja maan. Hän tietää kaiken kaiken aikaa. Kaikki tapahtuu Hänen tietensä eikä mitään tapahdu ilman Hänen tietämättään – ja tahtomattaan. Opimme, että Jumalalla on ”hyvä tahto”, Luuk.2:14. Nyt tulemme sellaisen ongelman eteen johon monet ihmiset kompastuvat: Jos Jumala tahtoo vain hyvää miksi sitten maailmassa on niin paljon pahaa? Monet tässä maailmassa näkevät synnin ja laittomuuden maailmassa mutta eivät tunnusta omaa syntisyyttään Jumalalle. Joh.9:41. ”Jeesus sanoi heille: ”Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy'.”

Raamattu antaa ymmärtää, että ei kaikki mitä tapahtuu ole Hänen hyvän tahtonsa mukaista. Synty ei ole Jumalan tahto. Silloin puhumme sallimuksesta. Jumala salli synnin tulla maailmaan ja se vallitsee ihmiskuntaa. Uskon kautta ymmärrämme ja hyväksymme 5:Moos.32:4 sanan: ”Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on.” Synnin salliminen kuuluu Jumalan suunnitelmaan osoittaa koko maailmankaikkeudelle (mikä se sitten lopulta onkaan), mitä on Jumalan rakkaus ja oikeudenmukaisuus. Eihän Jumala kuitenkaan ole jättänyt syntiinlankeemuksen riivaamaa ihmiskuntaa yksin, vaan Hän on osoittanut tien synnittömyyteen. Nyt emme kuitenkaan käsittele Jumalan tahdon ja sallimuksen käsitteitä sen pidemmälle. Myös siinä on paljon sellaista mihin sopii edellä luettu Lutherin teksti.

IHMINEN

Lutherin mukaan uskova ihminen on kuin lumen peittämä tunkio. Jätehuolto ei Lutherin aikaan ollut sitä tasoa mitä nyt ja haisevat jätetunkiot hyvin yleisiä. Luther halusi sanoa, että Jumalan armo, joka

¹¹Luther: Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys - katkelma
Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

tekee ihmisestä synnittömän Hänen edessään, on kuin puhdas lumi joka peittää alleen ihmistunkion. Tunkio lumen alla on edelleen tunkio, mutta puhtaan valkoisen lumen peitossa. Karismaattisvaikutteisessa nykykristillisyydessä olemme Jumalan edessä ”huipulla”, ”omistamme jo kaiken”, voimme ”käskeä enkeleitä toteuttamaan toiveemme”, olemme ”voideltuja” ja teemme ”ihmeitä” ja kuinka Jumalalla on aivan ”ihmeellinen suunnitelma” elämäämme. Raamatullinen totuus ihmisestä on kuitenkin se, että synnin luonto jatkaa meissä edelleen uskoontulon jälkeen. Itsessämme emme edelleenkaan ole mitään vaan pyhytämme ja vanhurskautemme Jumalan edessä on lahjavanhurskautta, toisen aikaansaamaa, yksin Kristuksen ansiota.

RAKKAUS JA VIHA

Jumala on rakkaus. Se on totta ja siitä kuulemme usein. Tosin usein Jumalan rakkaus esitetään inhimillisen ihmisen mielikuvina. Jumala on jokaiselle jotakin ja kullekin sitä mitä itsekukin haluaa Hänen olevan. Tämä jumala rakastaa kaikkea ja hyväksyy kaiken. Siten myös ”rakastava” ihminen ei arvioi mitään ja hyväksyy hiljaa kaiken. Se ei ole raamatullinen käsitys Jumalan eikä lähimmäisen rakkaudesta. Jumalan rakkaus on sitä, että Hän lähetti ainoan Poikansa, kuten asia meille ilmoitetaan, kärsimään ja kuolemaan ihmisen synnin sovituksiksi.

Jumalassa kaikki on täydellistä: rakkaus, oikeudenmukaisuus, voima, kirkkaus, pyhyys, jne... - ja myös seikka josta ei paljon puhuta, eli viha. Jumala on täydellinen myös vihassaan ja Jumalan viha on täysin oikeudenmukaista vihaa. Ps.7:11 (12) ”Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä.” Miksi Jumala vihastuu ”joka päivä”? Koska Hän ei saata nauttia ihmisen ja ihmiskunnan syntisestä tilasta! Hän vihaa sitä. 4.Moos. luvussa 14 kerrotaan kuinka Jumala oli vihastunut Israelin kansaan, koska ”tämä kansa pitää minua pilkkanaan...”. Jumala sanoi tuhoavansa ja hävittävänsä totaalisesti koko kansan. Jumalan vihassa ei ole mitään pahuutta. Kun Jumala ilmaisi vihansa Moosekselle, Hän sanoi ”...sinusta minä teen suuremman ja väkevemmän kansan, kuin se on.” Israelin kansa hävitettäisiin ja tilalle luotaisiin Mooseksesta lähtevä uusi kansa jatkamaan Jumalan suunnitelmaa. Tässä on esikuva Kristuksesta, joka seisoo Jumalan täysin oikeutetun vihan sekä syntisen ihmiskunnan, kansakunnan ja yhden ihmisen välissä, jotta meitä ei täysin hävitettäisi. Mooses, esikuvana

Kristuksesta, puhui kuitenkin Jumalan edessä kansan puolesta eikä kansaa lopulta hävitetty. Hepr.10:29 ja 31 lisää: ”...**kuinka paljoo ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!**” ”Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.” Hän on tuomari, jonka tuomio on täydellisen oikea ja lopullinen. Kristuksen kautta syntyi ja syntyy kaiken aikaa uskon kautta Häneen uusi kansa Jumalalle. Hän on täydellinen myös pitkämielisyysessään ja kärsivällisyydessään – sekä sanomattomassa armossaan. Kaiken tämän opimme Hänen Sanastaan.

KOETTELEMINEEN

”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta”, 2Kor.13:5. Mitä tällainen itsensä koettelu voi olla?

Ensiksi: ”**Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät**”, Hepr.11:6. Tarvitaan siis usko. Uskon syvintä olemusta emme kykene tavoittamaan, koska sen alkuperä on Jumalassa ja koska se on lähtöisin Hänestä. Hänen lahjansa meille. Mutta voimme tietää siitä ja kokea sen siten kuin meille Raamatussa on ilmoitettu. Hepr.11:1: ”**Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.**” Tässä viitataan iankaikkisuustoivoon, ei tähän maailmanaikaan.

Toiseksi: Mitä Raamattu sanoo minusta, mitä se sanoo minun olevan ja hyväksynkö sen mitä se minun olemuksestani kertoo. Se, mitä Raamattu sanoo minun olevan, on yhteistä kaikille maailman ihmisille. Jokainen on samanlainen. Kirjeessä roomalaisille, 3:23, Paavali tekee yhteenvedon: ”**Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.**” Meidät viedään vielä edemmäs, Room.7:14 hän mainitsee: ”... **mutta minä olen lihallinen, myyty¹² synnin alaisuuteen.**” Ihmisten myyminen ja ostaminen, orjakauppa oli monin paikoin julkista ja yleistä tuon ajan maailmassa.

¹² Toisinaan kristillisissä liikkeissä esiintyy käsitystä, että tämä ei koske uudestisyntyntä uskovaa. Tässä kohdassa viitataan kuitenkin siihen ”luonnollisen” ihmisen tilaan (mieli, ajatukset, tunteet, halut ja himot) jossa kristittykin edelleen maan päällä joutuu elämään: eli perisynti vaikuttaa hänessäkin edelleen. Pyhän Hengen työtä on, että kristitty näkee sen vaikutuksen itsessään jopa aina enemmän mitä enemmän hänelle avautuu käsitys Jumalan pyhydestä. Kristityssä elää siis kaksi luontoa: lihan mieli ja hengen mieli (ks. esim. Room.8:5-7, 7:15-24)

Pari jaetta edempänä hän sanoo tuskallisen totuuden itsestään, tarkoittaen samalla meitä jokaista, että synty asuu ”minusssa”. Me jokainen joudumme sanomaan tämän itsestämme. Muutoin meitä koskee 1Joh. 1:8,10: ”**Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.**” ”**Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.**” On hirvittävää, jos opetuksessamme esitämme Jumalan valhettelijana, jonka Sanaa ei tarvitse tuntea eikä opiskella, koska meillä (muka) on omat ”tuntemuksemme” ja ”kokemuksemme” Hänestä. Syntisyys on ns. luonnollisen ihmisen syvin ominaisuus. Syntisyys, ero Jumalasta, monin eri tavoin ilmenevä kapinointi Häntä vastaan. Hänen torjumisensa ja kieltämisensä.

Kun olemme tiellämme kulkeneet sille pysäkillle, jossa oma täydellinen kelvottomuus, epäpyhyys ja syntisyys paljastuu, niin voimme ja saamme tunnustaa sen rehellisesti Jumalan edessä. En voi mitenkään omin voimin ja teoin tällaisena ja näistä lähtökohdista miellyttää Jumalaa. En voi koskaan saada Hänen hyväksyntäänsä. Itsessäni olen vain Hänen oikeudenmukaisen tuomionsa, jopa vihansa alainen. Tällaiset ajatukset ovat monelle kauhistus ja sanotaan sen vievän toivottomaan syntikeskeisyyteen. Siitä ei ole kysymys vaan siitä, että tämän raamatullisen itsetuntemuksen kautta ymmärryksemme muuttuu Kristus -keskeiseksi. Jumalan armoteosta, eli Kristuksesta riippuvaiseksi.

Kolmanneksi: Kristus -keskeinen kristillisyys tunnustaa, kuten Paavali Room.7:18: ”**Sillä minä tiedän, ettei minusssa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää.**” Vain Kristus on hyvä. Yksin Kristus on Jumalalle kelpaava¹³. Ja mikä ihmeellisintä: minä kelpaankin nyt Jumalalle Kristuksen kautta. Minä olen ”Kristuksessa”, jota asemaa apostoli kuvaa Gal.3:27: ”**Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet.**” Kristillinen kastekin on vertauskuva tästä Kristukseen kastamisesta. Kristus siis ikäänkuin peittää sinut ja kun Jumala katsoo sinuun Hän näkeeekin Kristuksessa täydellisen ihmisen. Vain Hänen sanansa ilmoittaman Kristuksen tuntemisen kautta opimme tuntemaan Jumalaa.

¹³Uskonpuhdistuksen merkeissä on hyvä muistaa, että katolinen kirkko edelleen opettaa samoja harhaoppeja joita jo Luther ja muut uskonpuhdistajat vastustivat. Yksi räikeimpiä on kiirastulioppi, jonka mukaan kristitty kärsii kuolemansa jälkeen vielä ns. ”kiirastulessa” syntiensä tähden täten itse sovittaen syntejään. Näin Kristuksen tekoa ja Jumalan armoa häväistään opettamalla, että ihmisen omat teot, vielä kuoleman jälkeinen kärsimyskin, kelpaavat Jumalalle ja oikeuttavat taivaspaikkaan

Jos sisimpäsi yhtyy edellä sanottuun koetteluun: uskot Jumalaan ja Hänen sanaansa Raamatussa, uskot iankaikkiseen elämään, tunnustat rehellisesti oman syntisyytesi ja koet halua vastustaa perisyntin vaikutusta itsessäsi, uskot Jumalan joka hetkiseen armoon Kristuksessa – niin Kristus on sinussa ja sinä olet Kristuksessa.

Luento Kristus -juhlassa 6.8.2017
Juhani Aitomaa

